

ת"פ (ירושלים) 32884-11-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32884-11-23 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד הנשיא שמואל הרבסט

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות
משטרת ישראל
מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד הילה שבו

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה כשהעברין מזויין בנשק קר לפי סעיף 335(א) ו-334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). זאת, לאחר שכתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום המתוקן מתאר כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך כחמש שנים והתגוררו יחדיו בדירה בשכונת נחלאות בירושלים.

ביום 3.11.23, כאשר הנאשם והמתלוננת בילו בבית חברים, ניצת ביניהם ויכוח. המתלוננת ביקשה ממכר של השניים להשיבם לדירתם. במהלך הנסיעה לדירה, עת הנאשם והמתלוננת ישבו במושב האחורי של הרכב, חנק הנאשם את המתלוננת וקילל אותה. כאשר יצאו מהרכב, הנאשם היכה את המתלוננת במכות אגרופ בגבה ובצווארה.

בדירת בני הזוג, המשיך הנאשם להקניט את המתלוננת אשר הפצירה בו לחדול ממעשיו והשליכה לעברו מאפרה שלא פגעה בו, אך הנאשם לא חדל ממעשיו וזרק לעברה חפצים, הכה אותה במכות אגרופ לראשה, בעט בפניה מספר פעמים עם נעליו, ונשך אותה מספר פעמים בידה.

המתלוננת עלתה על מיטה כדי לחמוק מהנאשם, אך הנאשם עלה על המיטה והכה אותה במכות

אגרוף בפניה ובראשה, נשך אותה בידה הימנית ובפניה, חבק את צווארה בזרועו וחנק אותה.

המתלוננת קראה לנאשם להפסיק, אך הנאשם אחז בפניה עם ידיו בחוזקה, משך אותה בשערה אל עבר הרצפה ודקר אותה בירכה הימנית, עם כלי חד שטיבו אינו ידוע למאשימה.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חתך דורסאלי מדמם בירך ימין באורך 2 ס"מ, מספר סימני נשיכות כהים בשתי ידיה במקומות שונים, מספר המטומות לאורך ארבע גפיים, המטומה גדולה מאוד ביד ימין, המטומה בגודל 5 ס"מ באזור ירך מדיאלי וכן סימנים אדומים בעורפה ובצווארה.

הסדר הטיעון אשר הנאשם הודה במסגרתו, לא כלל בחובו הסכמה לעניין העונש שייגזר עליו.

תסקיר שירות המבחן

מן התסקיר עולה שהנאשם בן 30 שנים, רווק, התגורר עם המתלוננת בדירה שכורה בירושלים במשך כמספר ימים עובר למתואר בכתב האישום. קודם לכן, התגוררו יחד בבית חבר משותף.

הנאשם הוא בן יחיד לאביו ואמו, אשר התגרשו כאשר היה בן 6. מנישואיה השניים של אמו יש לו 2 אחים, אך הוא אינו מצוי בקשר עימם.

אביו, עבד לאורך השנים כאזרח עובד צה"ל ולפני כשנתיים נפטר בפתאומיות ממחלת הסרטן. גם אמו נפטרה לפני כשנה ממחלת הסרטן, לאחר שהנאשם ליווה אותה לטיפולים ואשפוזים ממושכים ולא עבד באותה עת.

הנאשם נולד באופקים ולאחר גירושי הוריו עבר לירושלים עם אמו. ילדותו התאפיינה בחוסר יציבות בשל מעברים רבים בין אימו לאביו, שהתגורר בערים שונות. בגיל צעיר אובחן כסובל מבעיית קשב וריכוז ושולב במסגרות לנוער נושר.

מגיל 14 הנאשם מעורב בפלילים. בגיל 15 נעצר לראשונה. מאז הוא משתמש בסמים, אלקוהול וכדורים פסיכיאטרים וחיי מופיינים באורח חיים פלילי הכולל ריצוי מאסרים חוזרים ונשנים. בשל כך, לא שירת בצה"ל.

טרם מעצרו הנוכחי, הנאשם עבד באופן מזדמן אצל קרובי משפחה, קבלני שיפוצים.

בשנים האחרונות, העמיק הנאשם בשימוש בסמים ואלכוהול, נוכח התמודדותו עם אובדן הוריו ונסיגה בתפקודו. מעת מעצרו, נמנע משימוש בסמים וביקש להשתלב בטיפול בעודו במעצר.

הנאשם תיאר כי הכיר את המתלוננת במרכז יום לגמילה בסמים, כאשר היה בן 15, ולפני כחמש שנים, הקשר ביניהם הפך לזוגי. הוא תיאר קשר קרוב ומיוחד עימה על רקע נסיבות חייהם הדומות והם עברו להתגורר יחד בירושלים והוא תכנן להציע לה נישואין.

בעת המעצר, הנאשם והמתלוננת המשיכו לשמור על קשר והיא היוותה עבורו גורם תמיכה עיקרי

ומרכזי בחייו, עד אשר החליטו על סיום היחסים ביניהם.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בין השנים 2012-2022, בגין עבירות אלימות, הצתה, סמים וסיכון אדם בנתיב, בגין נידון למאסרים בפועל ובעבודות שירות, עונשים מותנים וכספיים.

בשנת 2009 הנאשם הופנה לשירות המבחן לנוער בגין עבירות סמים ונערכו מספר ניסיונות טיפוליים בתחום, אך הוא נעצר בגין עבירות אלימות. שילובו במרכז יום לנוער הופסק וניסיונות נוספים לשלבו בטיפול לא צלחו, נוכח היעדר שיתוף פעולה מצדו ומצד הוריו.

שירות המבחן התרשם בהפניות קודמות של הנאשם, מרמת סיכון גבוהה להישנות עבירות ומצרכים טיפוליים משמעותיים הדורשים התערבות במסגרת סגורה ואינטנסיבית, אך אף הפניה לא הבשילה לכדי המלצה טיפולית ושיקומית.

הנאשם ביקש להשתלב בטיפול בעת מעצרו הנוכחי, אך שירות המבחן מצא כי הוא חסר בשלות וכוחות להשתלב בטיפול ייעודי ארוך טווח, ולא בא בהמלצה על הפנייה לקהילה טיפולית או שחרורו ממעצר.

גורמי הטיפול בשב"ס דיווחו שזוהי כניסתו החמישית של הנאשם לשב"ס. מאז 3.11.23 הוא שוהה בבית המעצר "הדרים" ובמהלך שהותו ביצע עבירת משמעת ולחובתו 4 דיונים משמעותיים ועל כן, על אף היותו מועמד, לא שולב בתוכנית גמילה בבית המעצר. כמו כן, אינו משולב בחינוך, בתעסוקה ובטיפול, אך נמצא בקשר מעקבי עם עו"ס האגף. בדיקת שתן שמסר נמצאה ללא שרידי סם.

באשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם מסר שתכנן להציע למתלוננת נישואין. בדרכם, שהו אצל חברים משותפים, שם צרך סמים ואלכוהול, וכאשר התפתח ריב בינו ובין המתלוננת, הדבר הסלים לאלימות. הוא לא זוכר במדויק את פרטי האירוע מכיוון שהיה תחת השפעה.

הנאשם תיאר תחושות צער, חרטה, זעזוע ובושה ממעשיו, כאשר לתחושתו הדבר אינו עומד בהתאמה לאופיו, עמדותיו ואהבתו למתלוננת. הוא אמר שהוא מבין שהוא זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות והאלימות ומעוניין בכך.

שירות המבחן הסביר את ביצוע העבירה על רקע מצבו ההתמכרותי של הנאשם ודפוסים אימפולסיביים ותוקפניים, לצד קשר זוגי בעל מאפייני תלות. עוד העריך שירות המבחן, שהקשיים המתוארים באים על רקע נסיבות חייו המורכבות, היעדר יציבות ומודל לקשרים בריאים ובטוחים, כאשר לאחרונה איבד את הוריו ונותר ללא גורמי תמיכה.

בפגישה שנערכה עם המתלוננת בחודש פברואר 2024, במסגרת חקירת המעצר, המתלוננת תיארה קשר זוגי תומך והדדי, לצד דפוסי קנאה הדדיים. היא תלתה את התנהגותו הבעייתית של הנאשם בשימוש מוגבר בסמים ואלכוהול, תמכה בשילובו בטיפול ותיארה שהוא התנצל בפניה והיא לא חוששת מפניו.

בשיחת עדכון שנערכה עם המתלוננת לאחר פרידתם, תיארה כי גם כיום היא איננה חוששת מפני הנאשם.

לאור הימנעותו משימוש בסמים ואלכוהול בעת המעצר, ורצונו לערוך שינוי משמעותי במצבו, שירות המבחן בחן את צרכיו הטיפוליים של הנאשם.

הנאשם גילה מודעות ראשונית למצבו ההתמכרותי ודפוסיו התוקפניים וביטא רצון להשתלב בתהליך טיפול, אך נוכח כישלון הניסיונות הטיפוליים הקודמים ודיווחי שב"ס על קשייו בהתנהלות תקינה, מצא שירות המבחן שהנאשם לא בשל לתהליך טיפולי במסגרת כוללנית ואינטנסיבית.

לאור האמור ולנוכח חומרת העבירה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

בקביעת משך הענישה, המליץ שירות המבחן להביא בחשבון את ביטוי הצער והחרטה על ביצוע העבירה והצהרתו כי מעוניין להשתלב בטיפול ולנהל אורח חיים תקין לאחר סיום ריצוי עונשו.

כמו כן, הומלץ להורות לגורמי הטיפול לבחון את התאמתו להליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר ולהטיל גם ענישה מותנית הרתעתית.

הטיעונים לעונש

המאשימה טענה כי עובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן ומלמדות על חומרת העבירה. המתלוננת עברה מסכת אלימות קשה כפי שעולה גם מהתמונות שהוגשו, ולא מדובר בעבירה של מה בכך. הנאשם רדף אחרי המתלוננת ולא פסק ממעשיו על אף שהתחננה שיפסיק, והמעשה הסלים והוא דקר אותה.

לשיטתה, יש להתייחס לאותו כלי חד כסכין בהתאם לסעיף 186 לחוק העונשין, ולהפעיל את התנאי שהוטל על הנאשם בגזר הדין שניתן בעניינו בת"פ 46845-06-22, מכוחו תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירה של החזקת סכין.

המאשימה תיארה כי הסכין שנצפתה בנסיבות התיק הקודם, הופיעה במערכה הנוכחית, כתב האישום כאן, כאשר הנאשם דקר את המתלוננת.

המאשימה הדגישה שיש לעמוד לצד המתלוננת, במיוחד כשהעבירה בוצעה בחדרי חדרים במסגרת הקשר הזוגי.

המאשימה הפנתה לגזרי דין שבהם נידונו נאשמים לתקופות מאסר ממושכות בעבירות דומות, **וטענה שמתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר.**

לחובת הנאשם, עומדים המסמכים הרפואיים המתארים את החבלות החמורות, דקירה, סימני נשיכות, המטומות ושפשופים בכל חלקי גופה של המתלוננת ודו"ח המז"פ מציג גם הוא את מסכת האלימות שהמתלוננת חוותה וכיצד היא דיממה בדירה. התמונות מעידות על נחישות הנאשם לפגוע במתלוננת בברוטליות, בבריונות, ללא רחמים, על אף תחינותיה שיחדל ממעשיו.

המאשימה הדגישה שלחובת הנאשם עבר פלילי, מתוכן עבירות אלימות, ומאסר מותנה משנת 2022,

למשך 10 חודשים.

המאשימה הפנתה לרע"פ 2472/15, וטענה כי הפעלת המאסר המותנה נעשית בהתאם למבחן המהותי. כלומר, כאשר העבירה מקיימת את יסודות עבירת התנאי, יש להפעילו והעובדה שכתב האישום מתאר חפץ חד, והנאשם הודה בשימוש בנשק קר, משמעותה שיש להפעיל את המאסר המותנה.

לפיכך, ביקשה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש שהתבקש.

המאשימה ביקשה לתת משקל גם לדפוסיו ההתמכרותיים של הנאשם, אורח חייו הפלילי, כשלון של ניסיונות טיפול קודמים בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם, ורמת הסיכון הגבוהה העולה ממנו.

עוד ציינה המאשימה את בעיות המשמעת במהלך מעצרו הנוכחי של הנאשם, אשר מעידות גם הן על דפוסים תוקפניים ועל כך שרצונו בטיפול הוא מן השפה אל החוץ.

לדבריה, עם חלוף הזמן, מעשיו של הנאשם הולכים ומסלימים, הוא אינו ירא את החוק ואת גורמי האכיפה ולא נרתע ממאסר מותנה בן 10 חודשים המרחף מעל ראשו.

לאחר שבגזר הדין הקודם שניתן בעניינו הנאשם מוקם **בחלקו המרכזי** של המתחם, מבקשת המאשימה למקמו בחלקו **המרכזי-עליון** של המתחם העונשי, ולהשית עליו **40** חודשי מאסר, ובנוסף ובמצטבר להפעיל את **10** חודשי המאסר על תנאי, כך שבפועל יושתו עליו **50** חודשי מאסר. עוד ביקשה המאשימה לגזור מאסר מותנה משמעותי חדש שלא יפחת מ-**10** חודשים בגין כל עבירת אלימות, פיצוי משמעותי למתלוננת, קנס והתחייבות.

הסנגורית טענה מנגד שהמאסר המותנה אינו בר הפעלה. כתב האישום לא ייחס לנאשם החזקת סכין, שכן נכתב: "**חפץ חד שאינו ידוע למאשימה**". כך סוכם גם בין המאשימה לנאשם עובר להסדר הטיעון, ולכן טענת המאשימה, אשר עולה בשלב הטיעונים לעונש, על אף שהדבר לא נכתב בכתב האישום, לא יכולה להתקבל.

הסנגורית עמדה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, התמכרותו לסמים מגיל צעיר ומצבו אשר החרף עם אובדן שני הוריו, בעקבות מחלת הסרטן. הנאשם ביקש להשתלב בטיפול בבית המעצר, אך הטיפול לא ניתן לעצורים. הוא נמנע משימוש בסמים במעצרו ומדובר באדם שזועק לעזרה, אך בשל מדיניות קשה, לא מקבל מזור.

לשיטת הסנגורית, **מתחם הענישה נע במקרה זה בין 8 חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשים ואת הנאשם, יש למקם במרכזו של המתחם העונשי.**

הנאשם נטל אחריות על העבירה והוא מצר על מעשיו. מאז, הוא לא בקשר עם המתלוננת, שנמצאת בזוגיות חדשה, וגם קצינת המבחן מתארת שהוא זקוק לטיפול. הנאשם מבצע את העבירות לאחר שהוא צורך אלוהול, אך לאחר מכן הוא מכיר בטעויות שלו וקורא לעזרה.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער על העבירה ומתבייש במעשיו. הוא הסביר שהיה תחת השפעת סמים ואלכוהול וביקש טיפול שיעזור לו.

דין והכרעה

חוק העונשין מורה כי העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לעיקרון זה, בית המשפט קובע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיפים 40 ב ו-40 ג לחוק העונשין).

הנאשם הורשע בעבירה של פגיעה בעודו מזויין בנשק קר, בה מוגן הערך החברתי של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ובריאותו, תוך הכרה בזכותו של כל אדם להתהלך כבן חורין, מוגן מפני אלימות ופגיעה בגופו.

עבירות האלימות מבטאות כוחניות, פגיעה והשפלה כלפי הנפגע, וחומרתן היא לא רק בשל הפגיעה והנזק הגופניים שהן גורמות, אלא גם בעצם הפגיעה ברוח האדם, בשלוותו ובתחושת הביטחון שלו.

על חומרת העבירה שעבר הנאשם מעיד עונש המאסר המרבי הקבוע לצידה בחוק- 6 שנות מאסר.

נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה מדאיגות וחמורות. כתב האישום מתאר כיצד הנאשם שהיה בן זוגה של המתלוננת, פגע בה באלימות קשה ובכוחניות.

ויכוח בין בני הזוג גרם לפרץ אלימות מתמשך מצדו של הנאשם, אשר החל במושב האחורי ברכבו של מכר שהסיע אותם, אז הנאשם חנק את המתלוננת וקילל אותה. האלימות נמשכה גם כאשר בני הזוג יצאו מן הרכב, והנאשם המשיך להכות את המתלוננת במכות אגרוף ובצווארה.

כאשר הגיעו השניים לדירה, על אף הפצרותיה של המתלוננת מהנאשם שיחדל ממעשיו, ולאחר שהמתלוננת זרקה לעברו חפץ שלא פגע בו, הנאשם זרק לעברה חפצים, הכה אותה במכות אגרוף לראשה, בעט בפניה מספר פעמים ונשך אותה בידיה.

המתלוננת ביקשה לחמוק מהנאשם, אך הנאשם בא אחריה למיטה שעליה עלתה, והמשיך להכות בה באגרופיו, בפניה ובראשה. הוא נשך אותה בידה ופניה וחנק אותה, תוך שהוא חובק את צווארה בזרועו.

המתלוננת שבה וקראה לנאשם להפסיק, אך הוא המשיך ואחז בפניה עם ידיו בחוזקה, משך אותה בשערה אל עבר הרצפה ואז- דקר אותה בירכה הימנית עם כלי חד.

כתב האישום מתאר אירוע מתמשך של אלימות, פגיעה אכזרית, חוזרת ונשנית במתלוננת, תוך ניצול כוחו של הנאשם כלפיה ולעומתה. המתלוננת הפצירה והתחננה בפני הנאשם שיחדל ממעשיו

האכזריים, אך הנאשם היה אדיש לתחינתה, חסר רחמים וחסר מעצורים.

תמונות דו"ח המז"פ שצירפה המאשימה מדירת בני הזוג בסמוך לאחר האירוע, קשות לצפייה. בדירה כריות, בגדים וחפצים פזורים לכל עבר, כתמי דם גדולים על המיטה, על פרטי לבוש וכרית הזרוקים על הרצפה. למראה התמונות, לא ניתן להדוף את המחשבה שהאירוע יכול היה להסתיים בתוצאה קשה יותר, בקיפוח חיים.

הנאשם גרם למתלוננת חתך מדמם בירך בגודל של 2 ס"מ, סימני נשיכות כהים בשתי ידיה במקומות שונים, המטומות גדולות וסימנים אדומים בעורפה ובצווארה. המאשימה הגישה את תמונות המתלוננת מבית החולים, בסמוך לאחר הפגיעה. גם אלה הן תמונות קשות. המתלוננת נראית בהן בוכיה וכואבת, חבולה בחלקי גופה השונים בפניה, על זרועותיה שטפי דם ופצעי נשיכות כהים ובולטים, וכך ברגליה. גרביה מוכתמות בדם.

סימני האלימות בגופה של המתלוננת מעידים על אלימותו הקשה של הנאשם כלפיה ומהווים עדות וסימן לכאב ולהשפלה שהנאשם נקט כלפיה. סימני האלימות הגופניים יחלפו, יש לקוות, ולא יהוו עבור המתלוננת תזכורת תמידית לאירוע הטרומתי שעברה תחת ידיו של הנאשם, אך הפגיעה בנפשה, בביטחונה האישי ובשלומה, לא תישכח והיא חמורה ומצלקת לא פחות מכך.

נתתי דעתי לנסיבות החמורות, למידת האלימות והאכזריות שהנאשם פעל בהן וכן לפגיעה בערכים המוגנים ולענישה הנוהגת, כפי שהפנו אליה המאשימה וההגנה, ושוכנעתי כי בנסיבות אלה **נע מתחם העונש ההולם בין 10 ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות ואין ספק שיש להן השפעה על ביצוע העבירה. מגיל צעיר, הנאשם לא זכה למסגרת משפחתית יציבה וקבועה והוא נע בין בתי הוריו אשר התגוררו במקומות שונים ברחב הארץ.

מעורבותו של הנאשם בפלילים החלה כאשר היה בן 14, ומאז הוא שב וביצע עבירות וריצה מאסרים ואורח חייו מאופיין בשימוש בסמים, אלקוהול ותרופות פסיכיאטריות.

במהלך ההליכים הפליליים הקודמים שהתנהלו נגדו, נעשו ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול, אך ניסיונות אלה לא צלחו.

בשנים האחרונות נפטרו הוריו של הנאשם, כתוצאה ממחלת הסרטן, והנאשם אשר טיפל בהם חווה אובדן ומשבר שהביאו להתדרדרות נוספת בחייו.

הנאשם מצא קשר וחיבור עם המתלוננת, עמה היה בקשר זוגי, לאחר שנים של חברות. אלא שלמרבה הצער, מעורבותו בעולם הסמים והאלכוהול, לצד מאפיינים אשר חלקם הם תוצאה של תנאי ילדותו ונערותו, הביאו לכך שהנאשם פגע בה קשות, כמתואר בכתב האישום.

מאז ביצוע העבירה, הנאשם והמתלוננת אינם בקשר עוד, אך המתלוננת דיווחה לשירות המבחן, כי היא אינה חוששת עוד מהנאשם.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות ממין העניין- עבירות של איומים, החזקת סכין, הצתה, היזק לרכוש במזיד, סיכון אדם בנתיב תחבורה בירי או זריקה, שימוש בסמים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

רצף העבירות שהנאשם הורשע בהן, חלקן בבית המשפט לנוער, מלמדות על האלימות שהנאשם נוהג בה, על הסכנה הנובעת ממנו לסביבתו הקרובה ולחברה ועל הנזק והפגיעה שהוא גרם לאחרים.

הנאשם ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות בגין עבירות אלה, ונגזרו עליו עונשים נוספים, אך לא היה בכך די כדי להרתיעו.

הרשעות העבר, כמו גם ההרשעה כאן, מלמדות על חוסר המורא וחוסר העכבות שמאפיינים את הנאשם, ולשימוש בחומרים הממכרים השפעה ישירה על כך.

בעת מעצרו כיום, הנאשם הצהיר שהוא לא עושה עוד שימוש בסמים, וכך נמצא בבדיקה אחת שנערכה לו. שירות המבחן עמד על הצורך לשלב את הנאשם בטיפול מקיף וכוללני, והנאשם הביע רצון בכך, אלא שמצבו של הנאשם כיום לא מאפשר זאת.

מכל אלו עולה, כי הנאשם דנן מצוי בחלקו המרכזי של המתחם העונשי אשר נקבע לעיל.

נוסף על כך, ראוי לציין כי ניסיונות שילובו של הנאשם בטיפול בעבר, כאמור, לא צלחו. כעת, בעת מעצרו, הנאשם התקשה בהתנהלות תקינה וגילה בעיות משמעת שלא אפשרו את שילובו בתוכניות השונות במעצר, ושירות המבחן מצא שהנאשם לא בשל ולא מתאים בשלב זה להשתלבות בטיפול מחוץ לכתלי בית הסוהר.

לפיכך, האפשרות של ענישה שיקומית אינה פתוחה בפני הנאשם, ואם רצונו בטיפול ושיקום כן ואמיתי, פתוחה בפניו האפשרות לטיפול משמעותי בין כתלי בית הסוהר, וכך אמליץ.

מאסר מותנה

בת"פ 46845-06-22 שניתן ביום 8.11.22 בבית משפט השלום בבאר שבע, על ידי כב' השופט אמיר דורון, הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בגזר הדין, נוסף לשאר העונשים שנגזרו, גזר בית המשפט על הנאשם: **"10 חודשי מאסר על תנאי,**

לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע מסוג פשע או ניסיון לעבור עבירות אלה".

עתה, חלוקים הצדדים בשאלה האם יש להפעיל את אותו מאסר על תנאי כלפי הנאשם, אשר הורשע כאן בעבירה של פציעה כשהעבריין מזוין בנשק קר.

עיון ברע"פ 2472/15 שורצמן נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.2015, שאליו הפנתה המאשימה וכן ברע"פ 523/13 דזנשוילי נ' מדינת ישראל, מיום 25.8.2015, מעלה שהתנאי יופעל, כל אימת שהעבירות שבהן הורשע הנאשם מכילות גרעין זהה לעבירת התנאי, או שעבירת התנאי נבלעת בתוך העבירה הנוספת שבוצעה על ידי הנאשם (ראו בפסקה 13 בעניין שורצמן).

האם ההרשעה בעבירה של פציעה כשהעבריין מזוין בנשק קר מכילה "גרעין זהה" לעבירת החזקת סכין או שזו נבלעת בתוכה? בנסיבות שלפניי- מוטל הדבר בספק.

כידוע, בהתאם לסעיף 52 לחוק העונשין, לבית המשפט הגוזר את התנאי, סמכות לקבוע את העבירות שיפעילו את התנאי בדרך של "ציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסויימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק".

בענייננו, בגזר הדין בת"פ 46845-06-22, בעת הגדרת התנאי, בחר בית המשפט באפשרות המצמצמת וקבע כי התנאי יופעל רק בגין אותן עבירות שבהן הנאשם הורשע באותו הליך- עבירת החזקת הסכין או אגרופן. בית המשפט נמנע מלקבוע תנאי מרחיב הכולל בחובו קשת רחבה של עבירות, דוגמת "כל עבירת אלימות או תקיפה", ופרשנות מרחיבה לכך עתה - תחטא ללשונו של גזר הדין עצמו.

כאן המקום להזכיר את כלל הפרשנות הקבוע בסעיף 34כא לחוק העונשין, החל גם על פרשנות גזר דין, אשר מורה: "ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין" (ראו עניין דזנשוילי, בפסקה 48 לפסק הדין).

יתירה מכך, המאשימה האמונה על עריכת כתב האישום ובחירת סעיפי העבירה שיופיעו בו, תוך שלפניה מלוא הנתונים, בחרה לנסח את כתב האישום כך שהעבירה המופיעה בו היא עבירה של פציעה כשהעבריין מזוין בנשק קר, ללא אזכור סכין בכתב האישום.

בשולי הדברים אציין שכאשר ההליך מתנהל לאחר הסדר טיעון בין הצדדים, קשה עוד יותר לקבל את טענת המאשימה, אשר עולה לראשונה בטיעונים לעונש, אודות הפעלת המאסר המותנה, תוך הסתמכות על סעיף עבירה, אשר בו בחרה שלא להאשים את הנאשם.

המאסר המותנה, אפוא, לא יחול במקרה זה.

סוף דבר

סיכומו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול שיקולי הענישה, את טענות הצדדים ואת כל הנדרש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
 2. 6 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא יירצה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת אלימות.
 3. קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם עד יום 1.9.25, או 30 ימי מאסר תחתיו.
 4. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪, אשר אותו הנאשם ישלם למתלוננת עד יום 1.9.25.
 5. הנאשם מתחייב בסך של 8,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, למשך שנתיים מיום שחרורו. הנאשם הבין והתחייב.
 6. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת רשם המוצגים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.